

Fra ateist til overbevist kristen

Det gjorde et stort indtryk på Jesper at møde studerende, der tog kristendommen alvorligt

Da Jesper Offersgaard gik i gang med ingeniørstudierne i Aalborg, var han overbevist ateist.

»Jeg havde et overbærende forhold til kristendommen; jeg mente ikke, at man kunne tage den alvorligt,« fortæller Jesper.

En dag så Jesper en gengivelse af et maleri af en skagensmaler, der hed »Redningsbåd går ud«.

»Det billede virkede stærkt på mig. Det var mennesker, der gik ud for at redde livet for andre, men derved satte de deres eget liv på spil. Jeg gik ud fra, at de var kristne. Det måtte være på grund af deres tro, at de kunne leve med en daglig fare for at dø,« siger han.

På et tidspunkt kom han med i en studiegruppe sammen med en anden ingeniørstuderende, ►

► Det var Lene, som han i dag er gift med.

»Jeg lagde mærke til, at hendes humor var anderledes end de andres. Den var venlig. Jeg havde ellers været vant til en humor, hvor man gjorde grin med dem, der kom til at gøre en fejl,« fortæller Jesper.

Samtidig så han et interview med en kristen pige i fjernsynet.

»Det var nyt for mig at høre, hvad det betød for et menneske at tro på Jesus.«

Dejligt at bede

Efter nogen tid kom Jesper til at snakke med Lene om kristendommen.

Hør to minutters
andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Velfærdsmedarbejder Lisbeth
Worm Hansen, Svendborg, holder
telefonandagten i uge 5

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

»Jeg fandt ud af, at jeg egentlig gerne ville tro,« siger han.

»Det gik op for mig, at man godt kunne tro uden at fornægte naturlovene og vores erfaring i hverdagen. Det overnaturlige i Bibelen kunne godt være noget, der var sket helt specielt ved en kraft udefra.«

Lene inviterede Jesper med i en åben bibelstudiegruppe. Her gjorde det et stort indtryk på ham at snakke med mennesker, der virkelig troede på det, der stod i Bibelen.

»Jeg blev meget glad for at møde nogen, der turde sige, at Bibelen taler sandt. Det blev afgørende for mig. Jeg begyndte at bede de morgen- og aftenbønner, der står bag i salmebogen. Det var dejligt at bede. Og jeg begyndte at gå i kirke om søndagen,« fortæller Jesper.

»Det gav efterhånden mening for mig, at jeg blev frelst ved tro på Jesus. Kristendommen blev liv for mig.«

Anette Ingemansen

film & tro

Se de nyeste filmanmeldelser på: **filmogtro.dk**

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark. ISSN 0901-2362

Ekspedition: Indre Missions Hus, Korsværvej 25, 7000 Fredericia. Tlf. 82 27 13 36, e-mail: etord@imh.dk

Bladet kan bestilles i enkeltabonnement, kr. 109,- pr. år og med stor skrift, 10 numre, kr. 65,- pr. år

Ved bestilling af flere ekpl. indhentes tilbud og prisliste i ekspeditionen

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, e-mail: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, Indre Missions Tidende, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord. Layout: Paul Erik Hummellose. Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

Den spildte talent

Men den, der havde fået én talent, gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Matthæusevangeliet kapitel 25, vers 14-30*

Mød verden med et kærligt ord

Min kones pensionskasse gjorde for nogle år siden opmærksom på, hvad der ville ske, hvis man gemte sine penge under hovedpuden. Det er som at købe en ispind og hænge den til tørre. Som årene går, vil pengene miste deres værdi.

Jesus fortalte en lignelse om en tjener, der var betroet en formue at investere for. Da han ikke syntes, at det var noget særligt, tænkte han: »Gør jeg ikke noget, risikerer jeg ikke noget!« Men det er jo netop ikke sandt.

Det samme gælder i forhold til vores medmennesker. Gud har betroet os opgaven at dele livet med hinanden i et kærligt fællesskab. Men selv om alle kan bidrage, er der mennesker, som i deres selvmedlidenhed har opgivet at gøre noget for andre. De bliver ofte bitre og utilfredse og risikerer at blive isolerede.

Modsat er det med mennesker, der møder omgivelserne med et smil, et kærligt ord eller en hjælpende hånd. Det koster ingenting, men det gør os glade og skaber nærhed.

Og det særlige er, at vi i venligheden kan fange et blik af Guds smil.

Søren Juul Skovborg

Den kedelige kirke

Jeg går i kirke, for der kan jeg puste ud

Jeg er desværre ikke så god til at komme afsted til gudstjeneste, som jeg gerne ville være. Ofte sker det, at dynen er så varm og tung søndag morgen, at jeg ikke formår at forlade den til fordel for en tur i kirke.

Når det så er sagt, så gør jeg alt, hvad jeg kan, for at komme til gudstjeneste så ofte som muligt.

Hvorfor? Fordi jeg i kirken, til gudstjenesten, finder et stille frirum, hvor jeg har mulighed for at møde Gud.

Men er kirken ikke bare sådan en kedelig gammel tradition, som nogle tosser bruger til at mødes en gang om ugen? Måske – Men den er mere end det.

I en verden, hvor alt skal gå hurtigere, og hvor man skal være til stede hele tiden, står kirken og tilbyder alle et pusterum. I det pusterum kan du få lov til at glemme aftalerne på arbejdet, præstationskapløbet på de sociale medier og familiens evige krav på din opmærksomhed. I stedet må du få lov til at være dig selv, falde til

ro og lade tankerne få frit løb. I det pusterum kan Gud få lov til at møde dig, fordi du ikke har travlt med din hektiske hverdag.

Gud er i stilheden

I Biblen kan man læse om Elias, som var en af de mænd, Gud talte igennem. På et tidspunkt befinder Elias sig alene i en hule på et bjerg. Her får Elias at vide, at Gud vil møde ham – »gå forbi ham.«

Først oplever Elias en voldsom storm, dernæst et jordskælv og senere en ild. Men det er ikke i disse voldsomme hændelser, at Gud møder Elias. Efter de vilde naturkræfter har hærgen udenfor hulen, hvor Elias sidder, lyder der en sagte susen, og det er i den sagte susen, at Elias får et møde med Gud (1. Kongebog, kapitel 19, vers 1-18).

Prøv eventuelt at kigge forbi din lokale kirke. Kirken tilbyder dig et rum, der er så stille, at du får mulighed for at høre Guds sagte susen. I den stilhed kan Gud få lov til at møde dig, for der bliver du ikke forstyrret af alt muligt andet.

Nikolai Meyer Olesen